

Иван Вазов

Лесът

Пластове от листи гнили,
трупани през всяка есен,
спят забравено, унили
в старий лес, в мечти унесен.

Някой път из тях изникват
цветенца през пролетта,
както песнички избликват
на душа ми из скръбта.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5092>]